

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pół., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 34; tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 49. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Komandorskiego Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 50. Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej ustalającej warunki pracy i płacy robotników rolnych i straży leśnej na obszarze województw stanisławowskiego, tarnopolskiego i lwowskiego z wyłączeniem powiatów: brzozowskiego, jarosławskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego, łańcuckiego, nizańskiego, przeworskiego, rzeszowskiego, sanockiego i tarnobrzesckiego na rok służbowy 1937/38.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

49.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 137), ustawy z dnia 28 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 255), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 899) oraz dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 września 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 425) nadaje:

KRZYŻ KOMANDORSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

za zasługi w służbie państwowej i twórczą działalność na polu szkolnictwa

ś. p. **Władysławowi Przanowskiemu**, dyrektorowi Państwowego Instytutu Robót Ręcznych w Warszawie.

Warszawa, dnia 11 lutego 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki*.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Stawoj Składkowski*.

—oOo—

50.

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej ustalającej warunki pracy i płacy robotników rolnych i straży leśnej na obszarze województw stanisławowskiego, tarnopolskiego i lwowskiego z wyłączeniem powiatów: brzozowskiego, jarosławskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego, łańcuckiego, nizańskiego, przeworskiego, rzeszowskiego, sanockiego i tarnobrzesckiego na rok służbowy 1937/38.

Na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1924 w przedmiocie uprawnień Ministra Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 686) oraz zarządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 23 grudnia 1936 (Monitor Polski Nr 2 z dn. 4 stycznia 1937, poz. 3)

Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie: Przewodniczącego Wacława Preniera Naczelnika Wydziału jako przedstawiciela Ministerstwa Opieki Społecznej, Sędziego Sądu Apelacyjnego Romana Gaśowskiego jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości, Inż. Konstantego Czerniewskiego jako przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych na posiedzeniach odbytych w dniach 14, 15, 16 stycznia 1937 we Lwowie w sprawie ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych i straży leśnej na terenie województw stanisławowskiego, tarnopolskiego i lwowskiego z wyłączeniem powiatów: brzozowskiego, jarosławskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego, łańcuckiego, nizańskiego, przeworskiego, rzeszowskiego, sanockiego i tarnobrzesckiego na rok służbowy 1937/38,

po wysłuchaniu opinii przedstawicieli pracowników i pracodawców rolnych, oraz biorąc pod uwagę sytuację gospodarstw rolnych, a także całokształt warunków zatrudnienia w rolnictwie

orzeka

warunki pracy i płacy robotników rolnych na rok służbowy 1937/38 na terenie województw stanisławowskiego, tarnopolskiego i lwowskiego z wyłączeniem powiatów: brzozowskiego, jarosławskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego, łańcuckiego, nizańskiego, przeworskiego, rzeszowskiego, sanockiego i tarnobrzesckiego, ustalić jak następuje:

DZIAŁ I. ORDYNARIUSZE.

Zasady ogólne.

§ 1.

1) Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zatrudnionych przez nich rocznych pracowników z normalną zdolnością do pracy, a to następujące kategorie:

- fornali, pastuchów, stróżów i stangretów,
- pracowników płci męskiej w wieku poniżej lat 24 (§ 21),
- karbowych, polowych i gumiennych.

2) Inwalidzi pracujący na równi z pozostałymi pracownikami z normalną zdolnością do pracy w rolnictwie pobierają równe z nimi wynagrodzenie tak w gotówce jak i w naturaliach. Inwalidzi o zmniejszonej zdolności do pracy oraz pracownicy fizyczni ułomni mogą być godzeni na niższych warunkach.

3) Przyjęcie robotnika rocznego należącego niewątpliwie do jednej z powyższych kategorii w terminie późniejszym niż 1 kwietnia nie może być powodem do obniżenia przysługujących mu praw wynikających z niniejszej umowy.

4) W stosunku do stangretów stale pełniących obowiązki przy koniach cugowych mają zastosowanie tylko § 3 i § 23 niniejszego działu.

§ 2.

1) Orzeczenie niniejsze stanowi w myśl ustawy z dnia 18 lipca 1924, Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 686 podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy o pracę zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne, niż warunki niniejszego orzeczenia ulegają z mocy wymienionej ustawy zastąpieniu przez warunki określone niniejszym orzeczeniem.

2) Wszelkie indywidualne umowy zawierające warunki korzystniejsze dla pracowników, niż je przewiduje niniejsze orzeczenie, obowiązują na czas ich zawarcia.

3) Orzeczenie niniejsze nie uprawnia do obniżenia istniejących warunków wynagrodzenia. Pracodawca nie może samowolnie zamieniać ustalonych niniejszym orzeczeniem świadczeń na inne. Zamiana świadczeń na inne równoważące dopuszczalna jest tylko za obopólną ugodą zawartą pisemnie lub wobec dwóch świadków. O ile porozumienie nie nastąpi może pracodawca żądać ustalenia przez Komisję Rozjemczą warunków zamiany pewnych świadczeń na inne.

4) Zamiana świadczeń dokonana bez zgody pracownika, względnie bez orzeczenia Komisji Rozjemczej, jest nieważna.

§ 3.

1) Orzeczenie niniejsze obowiązuje na rok.

Rok służbowy rozpoczyna się 1 kwietnia 1937 a kończy się 31 marca roku 1938.

2) Obie strony obowiązują wypowiedzenie indywidualnej umowy pracy przed upływem terminu jej wygaśnięcia, najpóźniej dnia 31 grudnia 1937. Przy czym robotnikowi winien pracodawca wydać pisemne zaświadczenie o zwolnieniu.

3) Niewypowiedzenie umowy pracy do dnia 31 grudnia 1937 włącznie przedłuża milcząco umowę indywidualną na rok następny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy pracy umowy tej nie przedłuża.

4) Zwolnionemu robotnikowi należy się 6 dni wolnych od pracy na wyszukanie posady bez potrącania świadczeń.

§ 4.

W razie przejęcia obiektu rolnego w całości lub części do rządowej parcelacji wolno jest wypowiedzieć umowę o pracę w innym terminie, niż przewiduje orzeczenie, przy czym rozwiązanie umowy nie może nastąpić wcześniej, niż z dniem 30 czerwca przy zachowaniu 3 miesięcznego terminu wypowiedzenia; o ile w okresie tych 3 miesięcy nie nastąpi wprowadzenie robotnika w posiadanie nabytej działki, termin rozwiązania umowy przesuwa się do daty wejścia w posiadanie. Wyżej wymienione wymówienie możliwe jest tylko w tym wypadku, o ile robotnikowi wraz z działką przyznane zostaje prawo sprzętu o wartości co najmniej 150 zł.

§ 5.

1) Pracodawca obowiązany jest w ciągu 30 dni od chwili wstąpienia do pracy wydać pracownikowi bezpłatnie książeczkę obrachunkową, zawierającą ilość wydanych mu ordynarii i pensji oraz spis powierzonych mu inwentarzy; do książeczki obrachunkowej mają być wpisane wydawane należności oraz potrącenia z należnych poborów, jako to: za opuszczone dni, za rozmyślnie wyrządzone szkody itp. Książeczka obrachunkowa ma służyć jako dowód dla Komisji Rozjemczej stwierdzający ilość wydanych poborów. Jeden egzemplarz orzeczenia ma być przez pracodawcę wydany pracownikom danego folwarku na ręce ich przedstawiciela.

2) W razie zgubienia książeczki obrachunkowej przez ordynariusza służy jako dowód książki gospodarcze pracodawcy.

3) Za zgubioną lub zniszczoną książeczkę obrachunkową ma prawo pracodawca potrącić pracownikowi 50 gr, w zamian za to wydaje nową książeczkę obrachunkową.

§ 6.

1) Zawarcie indywidualnej umowy z pracownikiem nie może być uzależnione od trzymania przez niego najmnej czeladzi. Żona i inni członkowie rodziny pracownika nie mogą być pociągani do żadnych robót z tytułu li tylko umowy z samym pracownikiem, lecz za pracę winni otrzymać osobne wynagrodzenie, ustalone dla danej kategorii pracowników.

2) Żony ordynariuszy mogą być za obopólnym porozumieniem godzone tylko jako dojarcki, inni członkowie rodziny jako: dojarcki, robotnicy sezonowi lub stali robotnicy dzienni. Za małoletnich członków rodziny umowę zawiera ordynariusz.

§ 7.

1) Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku może nastąpić na zasadzie orzeczenia Komisji Rozjemczej lub też wyroków sądów pań-